

ת"ד 3446/09/14 - מדינת ישראל נגד עזיאל-חי חן

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 3446-09-14 מדינת ישראל נ' חן

לפני כבוד הסגן נשיא יהושע צימרמן
בעניין: מדינת ישראל

22 דצמבר 2016

המאשימה

נגד

עזיאל-חי חן

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע בכך שבעת פנייתו שמאלה בצומת, לא נתן זכות קדימה לרוכב אופנוע אשר נסע בנתיב הנגדי, ממול לכיוון נסיעת הנאשם, וגרם לתאונת דרכים שתוצאותיה חבלה של ממש לרוכב האופנוע.
2. הנאשם כפר באשמתו, בתיק נשמעו הראיות, ובסיכומו של דבר בית המשפט לא קיבל את טענות ההגנה והרשיע את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. הצדדים טענו לעונש, התביעה עתרה להטלת מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילת רשיון נהיגה לתקופה של 3 שנים פסילה על תנאי וקנס. הסנגור בטיעונו לעונש התייחס לנסיבותיו הרפואיות של רוכב האופנוע ולתרומתו לקרות התאונה וביקש כי בית המשפט לא יחמיר בעונשו של הנאשם. הנאשם מסר אף הוא את דברו לבית המשפט, תאר את קשייו הרפואיים מזה שנים רבות וביקש כי בית המשפט ידון אותו במידת הרחמים.
3. במסגרת שמיעת הראיות העיד רוכב האופנוע ותאר את מצבו הרפואי המורכב כתוצאה מהתאונה ובעקבותיה, ולבית המשפט הוגשו מסמכים רפואיים המעידים על החבלות שנגרמו לו. בפי הסנגור טענות רבות לעניין זה. כידוע אין בית המשפט לתעבורה דן בהיבטים הנזקיים/ אזרחיים של התאונה ולפיכך אין בית המשפט נכנס לעובי הקורה בסוגיה זו, יחד עם זאת בית המשפט מתרשם כי מדובר בחבלות משמעותיות ביותר.
4. עוד טוען הסנגור כי לנהג האופנוע רשלנות תורמת לנוכח העובדה כי נסע בנתיב השמאלי ולא בנתיב הימני. הסנגור לא חקר את רוכב האופנוע בעניין זה. אף אם אקבל את הטענה העובדתית, ולו מחמת הספק, רובה המוחלט של האחריות לקרות התאונה רובץ לפתחו של הנאשם כפי שפורט בהכרעת הדין ולכן לסוגיה זו אין השפעה מכרעת על הענישה שתוטל על הנאשם.
5. התביעה עתרה בין היתר להטלת מאסר בפועל. הטלת מאסר בפועל במקרי רשלנות שמורה בדרך כלל לתאונות דרכים אשר בעטיין קופדו חיי אדם. אמנם במדיניות הענישה הנוהגת, נגזר לעיתים דינו של נאשם למאסר בפועל אף בתיקים שאין בהם גרם מוות ברשלנות, וזאת כאשר מדובר בתאונות דרכים שתוצאותיה קשות במיוחד וברף רשלנות

גבוה, ואולם לנוכח תוצאות התאונה ובשילוב רמת הרשלנות לא מצאתי כי במקרה זה הענישה ההולמת כוללת מאסר בפועל.

6. ובאשר לתקופת פסילת רשיון הנהיגה הצדדים לא הרחיבו בעניין זה. התביעה ציינה קצרות כי עותרת להטלת 3 שנות פסילה ואילו הסנגור טען כללית כי אין להחמיר עם הנאשם. מתחם הענישה מתחיל בפסילה לתקופה של חודשים מספר ועד שנים הכל בהתאם לתוצאות התאונה ולרמת הרשלנות, מכאן עולה כי לנוכח תוצאות התאונה החמורות העונש ההולם הינו פסילת רשיון הנהיגה לתקופה ממושכת. יחד עם זאת, כהוראת סעיף 40א לחוק העונשין, יש לתת את הדעת לנסיבות שאינן כרוכות בעבירה ובהן הנסיבות האישיות של הנאשם והפגיעה של העונש בנאשם, לרבות גילו. בית המשפט אשר שמע את הנאשם בעניין זה מתרשם כי אכן נסיבותיו הרפואיות של הנאשם מורכבות, והוצגו אישורים רפואיים ואף תעודת נכה.

7. לשם בחינת העונש ההולם בתוך מתחם הענישה יש לתת את הדעת אף לעברו התעבורתי, כהוראת סעיף 40א(11) לחוק העונשין. לבית המשפט הוגש גילויו התעבורתי ממנו עולה כי הנאשם מחזיק ברשיון נהיגה משנת 1978 - קרוב ל 40 שנה, לחובתו 9 הרשעות תעבורתיות, רובן בעבירות מסוג ברירת משפט, והרשעתו האחרונה של הנאשם הינה משנת 2010, כל זאת יעמוד לזכותו. יחד עם זאת יש לתת את הדעת לכך שההרשעה האחרונה, בה דובר לעיל, אף היא בגין גרימת תאונת דרכים.

8. כמו כן יש לקחת בחשבון את העובדה כי מדובר בתאונת דרכים אשר ארעה לפני כשנתיים וחצי, ולחלוף הזמן כהוראת סעיף 40א(10) ישנו משקל בקביעת העונש המתאים.

לנוכח כל האמור ובאיוון השיקולים לחומרא ולקולא אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. פסילת רשיון נהיגתו לתקופה של 14 חודשים.

2. פסילת רשיון נהיגתו לתקופה של 7 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

3. תשלום קנס בסך של 1500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתם.

4. מאסר לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים אם יעבור עבירה של גרימת תאונת דרכים שתוצאותיה חבלה של ממש.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ"ב כסלו תשע"ז, 22 דצמבר 2016, במעמד הנוכחים